

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

25. Dies Decemb. Christus solus sic potuit nasci, ut ei opus non esset
renasci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

25. DIES DECEMB.

Christus solus sic potuit nasci, ut ei opus non esset renasci, *August. Enchirid. c. 48.*

Christi Na- I.
tuitas, est om-
nium felicitas.

NAscere tandem aliquando post tot saeculorum luctum, atque squallorem, ô parve Deus! ô magne puer! tam impatienter expectate, quam vehementer expetite. Nascere; nunc enim ingemiscit omnis creatura. Princeps tenebrarum, per univ-
sum mundum cæcâ eorum caligine circumseptum, impunè debacchatur: Omnis jam mundo proscripta est Pietas, exterminata Religio, prostrata Virtus; nullus Tui est cultus; nullus Patris est metus, nulla lex, nullum jus, nullus ordo; confusa omnia, sacra, profana, humana, Divina. Nascere ergò; Tu ipse testatus est, ore Sapientis, cum dixisses: (a) *Omnia tempus habent. Tempus, inquit, (b) nascendi.* Nascere, expectat Te cælum, ut tuâ illustretur gloriâ; terra, ut tuâ fruatur clementiâ; Angeli, ut restauretur illorum ruina; homines, ut per te consequantur salutem: expectant Te omnes miseri, ut tuam experiantur Misericordiam. (c) *Tempus nascendi.* Nascere: jam enim nox præcessit; dies autem appropinquavit. Expectat Te Mater tua: ut te osculetur osculo oris sui, ac pannis involvat: expectat Te Josephus, ut te Deum in carne adoret: expectat Te bos, ut cognoscat Te possessorem suum: asinus, ut cognoscat præsepe Domini sui: expectat Te militia cælestis, ut evangelizent gaudium magnum; Pastores, ut Te salurent: Magi, ut munera offerant; Simeon, ut Te excipiat in ulnas suas: expectant Te cæci, ut videant, claudi, ut ambulent; le-

(a) *Eccles. 3.* (b) *Rom. 8.*

prosi,

profi, ut mudentur, mortui, ut resurgant. Denique, cælum, terra, Angeli, homines, totaque rerum universitas, Ortum tuum fortunatissimum, tanquam rem omnium expectatissimam expectat, ut tui, cuius Nativitas, sit communis omnium felicitas.

II. Cùm ergò jam quietum silentium contineret omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet: & cùm jam venisset plenitudo temporis, & Matri ejus, impletum esset tempus pariendi: cum jam tandem elucesceret illud momentum tanti momenti, quo debebat apparere Benignitas, & Humanitas Dei Incarnati, Unigenitus Æterni Patris Filius: qui ante novem menses, propter nos homines, & nostram salutem descenderat de cœlo, & conceptus fuerat de Spiritu Sancto, natus est ex Maria Virgine: sic tamen, ut, quæ ante partum Virgo, quoque permanferit, in partu, & post partum Famâ vulgatâ de Salomone nostro; non fuit media pars eorum, quæ experiuntur, qui ejus faciem intuentur, præsertim Regina, Mater ejus, quæ sine dubio, immensa & accensa amore, & oppressa stupore, præ utroque non habebat ultra spiritum, utpotè, tota repleta Spiritu Sancto. Quoties tunc ingeminebar illud suum cœleste epos: (a) *Magnificat anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo?* Si Præcursor Domini, exultans in gaudio in utero Matris suæ, quem necdum videbat: sed adesse tantùm credebat: quomodò exultabat spiritus ejus in Deo, jam Filio suo, quem & coram videbat, & in sinu gerebat: præsertim, cùm se & Matrem sentiret, & Virginem sciret: itaque enixam esse, factamque puerperam, ut sine diruptione
uteri,

(a) Luc. 2.

uteri, sine clauſtri Virginalis violatione, Virginitatis gloriâ permanente, Lumen æternum mundo effunderet, Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum.

III. Deindè, cùm immunem ſentiret à dolore partum; vacuum omni ſorde puerperium: neque enim illa antecederant, quæ deberent, & tolerent carnis dolores, gemitibus animi, corporis ſordibus expiari. Nonne parvulus ille Deus è præſepio videns civitatem ſibi tam vicinam Jeruſalem, fleuit ſuper eam, quia ex omnibus civibus ejus, qui illum cognoceret, non erat uſque ad unum. Ingredere homo audacter ſtabulum: tu antea, ut bos comedifti fœnum terræ, adefi hîc pabulum tibi conveniens fœnum: tu factus es, ut equus, & mulus, ſunt hîc, quibus, ut tui ſimilibus gaudeas, bos & aſinus. Qui ergò, ſimilis factus es jumentis inſipientibus: accede, ut jumentum ad præſepe. O magne Amor, parvum Numen! En ego me ſubmitto ditione tuâ! en ego me dedo imperio tuo! en ego me conſecro arbitrio tuo! en ego inclino colulum ſervituti tuâ! Ah! quid hîc ſtant jumenta duo? An forſan à Te jugum expectant? En ego! ô Divine Puer, cervicem meam vinculis tuis præbeo! ne præferas me beſtis? Qui me creafi, ut dominarer beſtiis terræ: ah me innoda, & illiga jugo tuo! An forſan adſunt, ut vehant currum triumphi tui? Ah ego! ego quoque hûic muneri ſuccedam. En corpus, & anima mea, facta ſunt, ut duo jumenta ante Te. Conſcende currum præſepii tui, inſide fœno tuo: ego jungam jumenta mea, & Te toto orbe circumveham, atque elatâ voce clamabo: Sic triumphat Amor:

Volvitur in pannis, nullis qui clauditur annis.